

blev da af en indflydelsesrig Mand gjort gældende, at det gik ikke an, at der kom en Station ved Rørbæk, for denne Station vilde ødelægge baade Døstrup og Nørager Stationer. Men saa var der en anden Mand, der greb Lejligheden og sagde, at det var netop det bedste Bevis for, at der burde være en Station ved Rørbæk.

Jeg skal ikke bruge mange Ord for at anbefale dette Andragende. Beboerne finde, at der er gjort dem stor Uret. For det første tog man de Bidrag, som de havde tilsagt til Banen, skønt man ikke opfyldte det berettigede Krav, de havde paa at faa en Station der, og de havde dog udtrykkelig gjort deres Bidrag afhængig deraf. Jeg kan godt indse, at naar man nu en Gang har faaet anlagt Stationerne lidt uheldigt, saa er det vanskeligt at komme fra det igen, og det har ogsaa vist sig Aar efter Aar, naar dette Andragende har været fremme. Saa vidt jeg mindes, var der dog ikke noget Andragende fremme i Fjor, og jeg kan tænke mig, at Beboerne have ment, at nu er Tiden kommen til igen at forsøge, om det dog ikke en Gang skulde lykkes at faa dette, efter deres og ogsaa efter min Mening retfærdige Krav, opfyldt, at faa en Holdeplads med Godstrafik ved Rørbæk.

Jeg ved vel, at man gør gældende, at der er ikke stor Trafik der ved Rørbæk. Ja, Godstrafik kan der jo ikke være, saa længe man ikke kan faa Vognladninger til Rørbæk. Det er jo ogsaa klart, at Persontrafikken kan ikke vise sig i den fulde Udstrækning, den ellers vilde have, hvis man havde en Holdeplads der med Godstrafik. Nu er det nemlig saa, at Beboerne Nord for Rørbæk foretrække at køre til Hobro; naar de alligevel skulle køre den lange Vej, de have til Nørager eller Døstrup, saa foretrække de hellere at køre til Hobro og benytte altsaa slet ingen af de Stationer, man i Øjeblikket har.

Jeg vil derfor gerne anbefale, at man dog en Gang faar denne Sag ud af Verden. Jeg mener, at Beboerne have et retfærdigt Krav paa at faa deres Andragende opfyldt, og jeg takker Finansudvalget og den ærede Ordfører, fordi de Gang efter Gang have anbefalet dette Andragende. Jeg vil haabe, naar det forhaabentlig bliver henvist til Ministerens Undersøgelse, at det da maa føre til, at Beboerne faa deres Ønske opfyldt.

Frederiksen: I Anledning af det Ændringsforslag, der er stillet af det ærede Medlem for Odense (M. Madsen) og

det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme) om at henvise et Andragende fra Overretssagfører Steenstrup til Ministerens Undersøgelse, skal jeg tillade mig at fremsætte et Par Bemærkninger. Dette Andragende er jo, som det blev udtalt af den ærede Ordfører for Forslagsstillerne, en gammel Bekendt her i Tinget. Det stammer vist helt nede fra 70erne, altsaa fra den Tid, da Andrageren selv var Medlem af dette Ting. Der kom imidlertid den Gang intet ud af Sagen, han fik ikke den Erstatning, han mener, der tilkommer ham. Efter den Tid har jeg, som det ærede Medlem for Esbjerg udtalte, indbragt dette Andragende her i Tinget gentagne Gange, og jeg har ikke alene indbragt det, men jeg har gjort, hvad jeg har kunnet over for Finansudvalget og over for de forskellige Ministre for at faa dem til at tage sig af Sagen og yde Manden noget af den Erstatning, han mener, der tilkommer ham. Dette er imidlertid ikke lykkedes, og efter at jeg havde indbragt Andragendet 2 à 3 Gange, og han ingen Penga fik, tillod han sig at æreskænde mig i private Breve, som jeg holder her i min Haand og

Formanden: Er det værd at drage private Breve ind i Debatten?

Frederiksen: Det skal jeg heller ikke gøre ud over det, at jeg nævnte dem. Jeg tænkte ikke paa at oplæse dem eller fordybe mig i dem. Offentlig i Øens Blade og ved Møder har han gjort det samme, og da dette havde fundet Sted, fandt jeg mig ikke foranlediget til at indbringe Andragendet. Naar det imidlertid nu fremkommer fra anden Side, ønsker jeg at benytte Lejligheden til at udtale, at jeg trods den Behandling, han har ladet mig blive til Del, ønsker ham alt muligt godt og vil gerne have, at han faar den Erstatning, der mulig kunde tilkomme ham. Jeg vil i alt Fald haabe og ønske, at det maa lykkes de ærede Medlemmer for Odense og Esbjerg at skaffe ham den Erstatning, som jeg ikke har kunnet skaffe. Dersom dette ærede Medlem ikke havde udtalt, at han vilde tage Ændringsforslaget tilbage, vilde jeg med megen Begejstring have stemt for, at Forslaget blev henvist til Ministeren for offentlige Arbejder, og ønsket, at der muligvis saa kunde være kommet det Resultat ud af det, at han kunde have faaet nogen Erstatning.

Naar imidlertid den ærede Ordfører for Forslagsstillerne sagde, at han vilde